

бѣ дадено свише; затова по-голѣмъ грѣхъ има оня, който Ме прѣдаде на тебе.

12. Отъ това врѣме Пилатъ искаше да Го пусне. Иудеитѣ обаче викаха: ако пуснешъ Тогова, не си приятель кесарю. Всѣкой, който прави себе си царь, е противникъ кесарю.

13. Пилатъ, като чу тая дума, изведе вънъ Исуса и седна на сѣдището, на мѣстото, наречено литостротѣнь, а по еврейски гаввата.

14. Тогава бѣше петъкъ прѣдъ Пасха, около шесть часътъ. И рече Пилатъ на иудеитѣ: ето вашиятъ царь!

15. Ала тѣ завикаха: махни Го, махни, распни Го! Пилатъ имъ казва: вашия ли царь да распна? Първосвященниците отговориха: нѣмаме другъ царь, освѣнъ кесаря.

16. И тогава имъ Го прѣдаде да бѣде распнатъ. И взеха Исуса и Го поведоха.

17. И носейки кръста Си, Той дойде на мѣстото, наречено Лобно, по еврейски Голгота;

18. тамъ Го распнаха и съ Него други двама, отъ едната и отъ другата страна, а посрѣдъ — Исуса.

19. А Пилатъ написа и надписъ и го постави на кръста. Написано бѣше: Исусъ Назорей, Иудейскитъ Царь.

20. Тоя надписъ четоха мнозина отъ иудеитѣ, понеже бѣше близу до градътъ мѣстото, гдѣто Исусъ бѣ распнатъ, и написано бѣ по еврейски, по гръцки, по латински.

21. А първосвященниците иудейски казваха Пилату: недѣй писа: Иудейскитъ Царь, но че Той казà: Иудейски царь съмъ.

(17) Мат. 27, 33. Марк. 15, 22, Лук. 23, 33. Евр. 13. 12.